

PRZYWIJANIE (1) *sb n*

A pl przywijaniã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opatrunek; przen: Klerykowie tefz y ftan duchowny/ naprzod fię był fkáził/ żenić fie iáwnie niewftydáli/ kárność kościelnã zmiátáli [...]. Leczył [*biskup Wojciech*] wrzody ony: vpominánim/ karánim/ przykładem: ále iáko ízaleni/ z ran tych ták ízkodliwych/ przywijánia y máści drogie zdzieráli *SkarŻyw* 353.

Cf **PRZYWIJAC**

MPi